

ROZKŁAD MATERIAŁU I PLAN WYNIKOWY

Rozkład materiału i roczny plan wynikowy nauczania religii w klasie III szkoły podstawowej na podstawie podręcznika nr AZ-13-01/10-WA-2/14 zgodny z programem nauczania AZ-1-01/10 pt. „W drodze do Wieczernika. Katecheza inicjacji w sakramenty pokuty i pojednania oraz Eucharystii. Program nauczania religii dla klas I–III szkoły podstawowej”.

UWAGA: Rozkład materiału i plan wynikowy uwzględniają tematy zawarte w podręczniku i stanowią propozycję dla nauczyciela religii. Mogą być przez niego wykorzystywane w całości bądź uzupełniane. Katecheci powinni wzbogacić plan wynikowy o lekcje okolicznościowe i związane z rokiem liturgicznym oraz dodatkowe, realizowane zgodnie z planem pracy szkoły, specyfiką zespołu uczniów, programem duszpasterskim parafii i diecezji, a także powtórzeniami i sprawdzianami wiadomości.

Niektóre tematy trzeba realizować na dwóch jednostkach lekcyjnych. Czas i termin realizacji każdej lekcji nauczyciel powinien zaplanować z uwzględnieniem potrzeb klasy i szkoły, w której uczy, zgodnie z kalendarzem roku szkolnego i liturgicznego oraz lokalną specyfiką.

Poniższy plan zawiera wyszczególnione treści nauczania, wymagania szczegółowe podzielone na podstawowe (P) oraz ponadpodstawowe (PP), zgodnie z *Podstawą programową katechezy Kościoła katolickiego w Polsce* (wyd. Kraków 2010). Trzeba też pamiętać o dostosowaniu wymagań do orzeczeń i opinii pedagogicznych, a także psychologicznych posiadanych przez niektórych uczniów. Plany wynikowe opierają się na jasno określonych wymaganiach programowych stawianych uczniom. Zawierają one przede wszystkim opisy zamierzonych efektów nauczania oraz umiejętności ucznia, które można zmierzyć i ocenić. Wśród dokumentów szkolnych plan wynikowy jest podstawowym – powstającym na bazie ogólniejszych dokumentów (m.in. przedmiotowego i wewnątrzszkolnego systemu oceniania oraz szkolnych planów dydaktycznego i wychowawczego). Jest oczywiście ściśle związany z wybranym programem nauczania i zależy od koncepcji pracy nauczyciela, a także od możliwości danej grupy uczniów.

Każdy nauczyciel powinien stworzyć plan zgodnie ze swoim rozeznaniem – inny dla każdej grupy uczniowskiej. W zaproponowanym planie wynikowym nauczania religii podzielono osiągnięcia ucznia (wymagania) na dwa poziomy. Spełnienie wymagań podstawowych daje podstawę do wystawienia oceny dopuszczającej i dostatecznej, natomiast

ponadpodstawowych – oceny dobrej i bardzo dobrej. Wśród wymagań stawianych uczniowi pojawia się czasem sformułowanie „uczeń kojarzy”, gdyż na tym poziomie uczeń nie musi odpowiadać na postawione pytania i problemy. Wystarczy, że potrafi kojarzyć, czyli odpowiednio łączyć pewne pojęcia, wydarzenia, prawdy wiary z poszczególnymi, odpowiadającymi im ilustracjami, obrazami, sytuacjami, miejscami, słownymi sformułowaniami. Używanie natomiast terminu „uczeń wie” odsyła do konkretnych treści wiary, poznawanych, przekazywanych, wyjaśnianych, dlatego ich opanowanie może podlegać konkretnej ocenie.

UWAGI I TERMINY	LEKCJA	DZIAŁ I TEMAT LEKCJI	TREŚCI NAUCZANIA WEDŁUG PODSTAWY PROGRAMOWEJ	WYMAGANIA SZCZEGÓŁOWE ZGODNE Z PODSTAWĄ PROGRAMOWĄ. UCZEŃ:
	1	DZIAŁ I: MODLIMY SIĘ Trwamy w nauce Jezusa i na modlitwie	Istnienie religijnego wymiaru rzeczywistości. Interpretacja życia w świetle wiary. Nowy rok szkolny i katechetyczny jako szansa na poznanie nauki Jezusa i pogłębienie przyjaźni z Nim.	P: Wie, czemu służy lekcja religii w szkole. Omawia, jak słuchać i poznawać Boga. Wie, że Jezus pozostawił nam siebie, obiecał to i jest z nami zawsze. Wymienia i charakteryzuje osoby, miejsca, rzeczy związane z nauką religii w szkole. Wyjaśnia sens rozpoczynania wielu czynności znakiem krzyża. PP: Uczy się dostrzegać, że świat jest miejscem poznawania Boga i doświadczania Jego pomocy. Określa, jakie relacje wiążą go z bliskimi, z koleżankami i kolegami

				w szkole, klasie, z nauczycielami. Zna opis rozmnożenia chleba i kojarzy, że jest to zapowiedź jeszcze innego Pokarmu, który chce przyjąć, do czego się przygotowuje, który oznacza obecność Jezusa wśród nas zawsze. Stara się dostrzegać obecność Boga w swoim życiu i w codzienności. Zna modlitwę przed nauką.
	2	Powinienem być w tym, co należy do mojego Ojca	Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. Kościół przestrzenią gromadzenia się wspólnoty wierzących.	P: Kojarzy, jakie jest znaczenie miejsc modlitwy, świątyni, krzyża. Wskazuje najważniejsze miejsca w świątyni i nazywa je. Wyjaśnia, czym jest kościół – budowla. Poprzez modlitwę wyraża wdzięczność za obecność Jezusa w tabernakulum. PP: Wyjaśnia, że od chwili chrztu

				jesteśmy świątynią Ducha Świętego i wie, jak chronić tę świątynię. Potrafi wyjaśnić, w jaki sposób czyni dla Boga miejsce w swoim życiu, jak może na Niego wskazywać. Kojarzy ewangeliczny opis odnalezienia Jezusa w świątyni.
	3	Modlitwa – przygotowanie do przyjęcia Jezusa	Pojęcie modlitwy i jej formy. Postawy modlitewne. Modlitwa indywidualna. Modlitwy pacierzowe.	P: Opowiada, jak budować relacje z ludźmi i z Bogiem. Wyjaśnia, czym jest modlitwa, że powinniśmy modlić się rano i wieczorem. Wymienia inne okoliczności sprzyjające modlitwie. Poznaje podstawowe modlitwy pacierzowe. Rozumie, dlaczego modlitwa jest przygotowaniem do spotkania z Jezusem w Eucharystii. P: Opowiada, jak budować relacje z

				ludźmi i z Bogiem. Wyjaśnia, czym jest modlitwa, że powinniśmy modlić się rano i wieczorem. Wymienia inne okoliczności sprzyjające modlitwie. Poznaje podstawowe modlitwy pacierzowe. Rozumie, dlaczego modlitwa jest przygotowaniem do spotkania z Jezusem w Eucharystii. PP: Wskazuje biblijne fragmenty zawierające niektóre modlitwy pacierzowe. Wyjaśnia, czego uczy <i>Wyznanie wiary</i>.
	4	Modlitwa indywidualna i wspólnotowa	Pojęcie modlitwy i jej formy. Postawy modlitewne. Modlitwa indywidualna. Modlitwy pacierzowe. Podstawowe gesty i znaki	P: Odróżnia modlitwę od innych wypowiedzi i działań ludzkich. Umie wyjaśnić znaczenie obietnicy Jezusa: „Gdzie dwaj albo trzej gromadzą się w Imię moje...”.

			sprzyjające modlitwie.	Potrafi podać przykład modlitwy indywidualnej i wspólnotowej. PP: Próbuje określić, dlaczego ważna jest modlitwa indywidualna, a dlaczego wspólna. Umie wymienić, wskazać, typy modlitwy podczas Mszy Świętej. Stara się dziękować Bogu za Jego dobrodziejstwa w codziennym życiu i za Jego obecność w sakramentach świętych, zwłaszcza w Eucharystii.
	5	Biblia źródłem modlitwy	Pojęcie modlitwy i jej formy. Postawy modlitewne. Modlitwa indywidualna. Modlitwy biblijne. Podstawowe gesty i znaki sprzyjające modlitwie, będące wyrazem wiary w bliskość i obecność Boga	P: Opowiada, że Jezus i Maryja są wzorem modlitwy, umie to wyjaśnić. Potrafi wskazać przykłady modlitwy z Biblii. Formułuje własne modlitwy prośby, dziękczynienia, prześlągania i uwielbienia. Wskazuje sytuacje, w których się modli. Potrafi wyjaśnić niektóre prośby

			wśród nas i w naszym życiu.	Modlitwy Pańskiej. PP: Kogarzy, czym są psalmy biblijne. Wymienia innych niż Jezus i Maryja ludzi opisanych w Piśmie Świętych, od których możemy uczyć się modlitwy.
	6	Różaniec – sprawdzone lekarstwo	Modlitwa różańcowa rozważaniem słowa Bożego i sprawdzoną, tradycyjną modlitwą.	P: Umie odmawiać różaniec, zna części różańca, rozpoznaje poszczególne tajemnice. Wyjaśnia, że jest to modlitwa osadzona w Ewangelii. PP: Potrafi podać przykładowe tajemnice poszczególnych części różańca. Wie, dlaczego różaniec jest modlitwą maryjną i co z tego wynika. Opowiada, dlaczego różaniec pomaga w poznawaniu Pana Jezusa i uczy lepiej Go słuchać

				i rozumieć. Potrafi przytoczyć treść przynajmniej jednego objawienia maryjnego.
	7	DZIAŁ II: WYPEŁNIAMY PRZYKAZANIA Najważniejsze przykazanie – <i>Przykazanie miłości</i>	Zdolność kształtowania sumienia na podstawie <i>Przykazania miłości</i>, <i>Dekalogu</i> i <i>Ewangelii</i>. <i>Przykazania Boże</i> wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi, treść i znaczenie poszczególnych przykazań.	P: Potrafi powiedzieć, jaki jest sens drogowskazów, zasad w życiu. Zna <i>Przykazanie miłości</i>. Potrafi podać przykład, jak wypełniać <i>Przykazanie miłości</i> wobec Boga i ludzi. Wyjaśnia, dlaczego jest ono najważniejsze. PP: Wyjaśnia, dlaczego Boga należy miłować ponad wszystko. Opisuje związek miłości bliźniego z miłowaniem Boga. Wie, dlaczego powinniśmy kochać bliźniego, każdego człowieka i co to znaczy.
	8	Chrześcijanin kocha każdego człowieka	<i>Przykazania Boże</i> wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi, treść i znaczenie	P: Zna <i>Przykazanie miłości</i>. Wyjaśnia, jak okazywać miłość bliżnim. Wymienia sposoby

			poszczególnych przykazań.	czynienia dobra w rodzinie, klasie, w gronie kolegów. PP: Potrafi wyjaśnić, na czym polega Nowe przykazanie miłości, łączy je z biblijnym opisem Ostatniej Wieczerzy. Potrafi podać przykłady życia według Ewangelii. Wyjaśnia, co znaczy naśladowanie Jezusa.
	9	Bóg dał mi przykazania – <i>Dekalog</i>	<i>Dekalog</i> wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi.	P: Umie wyjaśnić, dlaczego <i>Dekalog</i> jest wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi, do czego prowadzi zachowywanie przykazań. Stara się zapamiętać treść przykazań, wymienia je. PP: Potrafi podać okoliczności, w jakich ludzie otrzymali <i>Dekalog</i>.
	10	Wierzę w Boga, oddaję Bogu cześć	Bóg mówi do mnie. Wartość wiary i posłuszeństwa woli	P: Wyjaśnia, że Bóg jest Dawcą i Panem naszego życia, chce dla nas

			Boga.	dobra i szczęścia. Wyjaśnia, czym jest posłuszeństwo, poddanie się Bogu, co znaczy wierzyć i czcić Boga, jakie postawy się temu sprzeciwiają. PP: Potrafi opowiedzieć, jak wyznawać wiarę w jedynego Boga, co jest wyrazem oddawania Mu czci.
	11	Szanuję Imię Boże, bo jest święte	Świętość Boga.	P: Mówi, kiedy można wymawiać Imię Boga, jak i dlaczego szanować Jego świętość, jakie postawy to wyrażają, a jakie się temu sprzeciwiają. PP: Opowiada o objawieniu się Boga Mojżeszowi, wyjaśnia związek między drugim przykazaniem a wyznaniem wiary.
	12	Wiesz, dlaczego masz być świętym?	Powołanie człowieka do świętości. Kształtowanie	P: Opowiada o powszechnym powołaniu do świętości. Stara się

			osobowości (odpowiednio do wieku) na przykładzie wzoru świętych.	wyjaśnić pojęcia: grzech, zbawienie, niebo, piekło, czyściec, świętych obcowanie, odróżnia dni: 1 od 2 listopada, modli się za zmarłych. PP: Wymienia, że swoimi słowami i czynami może pełnić wolę Bożą albo się jej sprzeciwiać. Pragnie świętości i upodobnienia się do Boga. Kojarzy słowa modlitw o rzeczach ostatecznych człowieka. Potrafi wyjaśnić, że karmienie się słowem Bożym i Eucharystią pomaga w drodze do Boga.
	13	Jak przeżywam dzień święty?	<i>Przykazania Boże</i> wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi, treść i znaczenie trzeciego przykazania.	P: Poznaje znaczenie trzeciego przykazania. Potrafi wyjaśnić, dlaczego niedziela jest dniem świętym dla chrześcijan. Wymienia najważniejsze święta i uroczystości. Wskazuje elementy

				chrześcijańskiego świętowania niedzieli. PP: Nazywa sytuacje w życiu codziennym, które przeszkadzają w świętowaniu niedzieli. Umie w internecie znaleźć stronę swojej parafii, a na niej informacje o działalności parafii.
	14	Czekam na Ciebie, Jezu	Przeżywanie roku liturgicznego. Religijny wymiar codzienności.	P: Zna podstawowe symbole Adwentu, znaczenie tego okresu – czasu oczekiwania na przyjście Jezusa. Zdaje sobie sprawę z tego, że w tym roku szczególnie czeka i przygotowuje się na spotkanie z Jezusem w Eucharystii. Uczy się modlitwy Anioł Pański i umie wyjaśnić jej treść.

				PP: Potrafi wymienić sposoby przygotowywania się na spotkanie z Jezusem i zna trzy wymiary Adwentu. Wyjaśnia symbolikę rorat. Opowiada o biblijnych postaciach – przewodnikach w tym czasie, zwłaszcza o Matce Bożej i Janie Chrzcicielu. Opisuje scenę zwiastowania. Stara się życiem i modlitwą ukazywać Bogu swoją miłość, wiarę, oczekiwanie. Zna pieśni adwentowe.
	15	Kocham swoich rodziców	<i>Przykazania Boże</i> wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi. Treść i znaczenie czwartego przykazania.	P: Zna czwarte przykazanie i rozumie jego treść odnośnie swojego życia. Wyjaśnia, jak naśladować Świętą Rodzinę. Modli się za swoją rodzinę. PP: Układa własną modlitwę za rodzinę i opiekunów. Wyjaśnia, dlaczego powinniśmy miłować

				wszystkich i okazywać innym szacunek, zwłaszcza tym, którzy się o nas troszczą. Wie, dlaczego dla Boga nie ma nic niemożliwego. Umie nazwać trudne sytuacje w życiu, które wymagają specjalnej Bożej interwencji, szukania woli Bożej i jej zrozumienie. Opowiada o św. Józefie i wyjaśnia, czym może być patronem, dlaczego możemy uczyć się od niego wiary, modlitwy, słuchania, miłości i wytrwałości.
	16	Troszczę się o życie i zdrowie	<i>Przykazania Boże</i> wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi. Treść i znaczenie piątego przykazania.	P: Zna piąte przykazanie i rozumie jego treść odnośnie swojego życia. Wyjaśnia, jak dbać o życie i zdrowie swoje oraz innych. Dziękuje w modlitwie za dar życia i zdrowia. PP: Umie uzasadnić, dlaczego życie

				jest podstawową wartością, darem Bożym i nie wolno go nikomu odbierać. Wymienia różne sposoby dbania o życie, zdrowie, przyrodę. Umie wskazać miejsca, osoby, postawy, sytuacje sprzyjające zachowywaniu piątego przykazania.
	17	Bóg błogosławi życie rodzinne	<i>Przykazania Boże</i> wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi. Treść i znaczenie przykazań – szóstego i dziewiątego.	P: Zna szóste i dziewiąte przykazanie. Rozumie ich treść odnośnie swojego życia. Wyjaśnia, jak dbać o rodzinę, o swoich bliskich. Dziękuje w modlitwie za dar rodziny. Wie, czym jest sakrament małżeństwa, rozumie sens jego przyjmowania. Zna wartość wstydlivosti i skromności, kształtuje w sobie te cnoty. PP: Wymienia sytuacje, które sprzyjają umocnieniu rodziny i małżeństwa i wie, że niektórzy za

				mało troszczyć się o szczęście swoich rodzin, co jest przyczyną nieszczęść, cierpień. Potrafi wyjaśnić, dlaczego małżeństwo i rodzina uczą posłuszeństwa, wiary, ofiarnej miłości. Modli się o umiejętność właściwego traktowania swojego ciała, wypowiedania się z szacunkiem o sprawach związanych z płciowością. Opowiada o cudzie Jezusa w Kanie Galilejskiej i potrafi powiązać tamte wydarzenia z właściwym rozumieniem szóstego i dziewiątego przykazania.
	18	Szanuję własność swoją, cudzą i to, co wspólne	<i>Przykazania Boże</i> wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi. Treść i znaczenie przykazań – siódmego i dziesiątego.	P: Zna siódme i dziesiąte przykazanie i rozumie ich treść, odnośnie swojego życia. Wyjaśnia, jak traktować rzeczy własne, cudze i wspólne. Uzasadnia szacunek do wartości doczesnych. Rozumie sens uczciwości,

				pracowitości, oszczędności, dobroczynności, kształtuje w sobie te cnoty. PP: Rozumie sens przykazań – siódmego i dziesiątego. Potrafi wymienić, w jaki sposób można okazywać wdzięczność Bogu za dary, jakimi nas obdarza, także te materialne. Opowiada o znaczeniu i powołaniu do pracy, nauki, pomocy innym, walki z zazdrością, chciwością, ocenianiem innych. Potrafi podać przykłady dbałości o rzeczy swoje, wspólne, cudze
	19	Chcę zawsze mówić prawdę	<i>Przykazania Boże</i> wyrazem troskliwej miłości Boga wobec ludzi. Treść i znaczenie ósmego przykazania.	P: Zna ósme przykazanie Boże, rozumie je i wyjaśnia, na czym polega prawdomówność, uczciwość, co znaczy fałszywe świadectwo i jaką wartość ma prawda – że jest

				fundamentem ludzkich relacji. Wymienia sytuacje, zachowania, w których wypełniamy ósme przykazanie i sytuacje, które je łamią. PP: Kojarzy fragmenty biblijne mówiące o tym, że Jezus jest Prawdą i że prawda wyzwala. Stara się to wyjaśnić, opowiada o związku prawdy z zaufaniem, uczciwością, dobrym imieniem, o wartości ludzkiego daru mowy, porozumiewania się, budowania relacji.
	20	Kościół pomaga wypełniać wolę Ojca – <i>Przykazania kościelne</i>	<i>Przykazania kościelne</i> pomocą w wypełnianiu woli Pana Boga i wyrażaniu wiary oraz miłości, kształtowaniu własnej osobowości. Kształtowanie świadomości	P: Zna <i>Przykazania kościelne</i>, rozumie, że ich wypełnianie jest wyrazem wiary, miłości Boga i posłuszeństwa Kościołowi, pomaga kształtować cnoty, ofiarność, wytrwałość

			przynależenia do społeczności Kościoła.	i systematycznie korzystać z sakramentów świętych. Wyjaśnia oraz kojarzy terminy: modlitwa, post jałmużna, wyrzeczenie, wstrzemięźliwość. PP: Opowiada o Kościele hierarchicznym, wyjaśnia, że władza w Kościele oznacza służbę wspólnocie. Samodzielnie opowiada o znaczeniu tych przykazań z użyciem terminów: wyrzeczenie, poświęcenie, świadectwo wiary i miłości, wierność, systematyczność, sakramenty święte.
	21	DZIAŁ III: WITAMY I PRZEPRASZAMY PANA JEZUSA Jezus zaprasza nas na	Przygotowanie do pełnego i aktywnego uczestnictwa w Eucharystii. Nauka nawiązywania dialogu z Bogiem. Skupienie i proste wyrażanie wewnętrznych	P: Zna obrzędy wstępne Mszy Świętej, pozdrowienie Najświętszego Sakramentu, gesty liturgiczne towarzyszące obrzędom wstępnym. Odpowiada na wezwania kapłana. Uczy się treści Spowiedzi

		spotkanie – znak krzyża	przeżyć.	powszechnej. Wyjaśnia, co znaczy bycie ochrzczonym, do czego zobowiązuje. PP: Potrafi dziękować Bogu w modlitwie za to, że nas zaprasza na spotkanie ze sobą. Wymienia samodzielnie poszczególne części obrzędów wstępnych, przyporządkowuje im odpowiednie gesty i postawy, wyjaśnia ich znaczenie, zna wszystkie odpowiedzi na wezwania kapłana w stałych częściach Mszy Świętej.
	22	Jak nie ulegać pokusom?	Formowanie wrażliwego sumienia. Przygotowanie do sakramentu pokuty i pojednania.	P: Zna ewangeliczne fragmenty opisujące kuszenie Jezusa. Odróżnia pokusę od grzechu. Rozumie wezwanie <i>Modlitwy Pańskiej</i>. Modli się, by nie ulegać pokusom, zna pojęcia grzechu i łaski uświęcającej. Wyjaśnia, dlaczego za grzech trzeba

				przepraszać, pokutować, wyznać go i żałować w sakramencie pokuty. Tłumaczy, co pomaga nie ulegać pokusom. PP: Samodzielnie tłumaczy znaczenie prośb <i>Modlitwy Pańskiej</i>. Wymienia pokusy, jakie nawiedziły Jezusa i umie je wytłumaczyć. Wymienia, jakie skutki przynosi grzech ciężki.
	23	Spowiedź powszechna czy sakramentalna? Sumienie – diament do oszlifowania	Formowanie wrażliwego sumienia. Przygotowanie do sakramentów pokuty i pojednania oraz Eucharystii.	P: Podaje określenia: sumienia, grzechu, Bożej łaski, <i>Warunki sakramentu pokuty i pojednania</i>. Rozumie znaczenie aktu pokuty na początku Mszy Świętej, różnice między spowiedzią powszechną a sakramentalną. Opowiada, jak przygotować się do udziału we Mszy Świętej. Uczy się wykonywać rachunek sumienia.

				Wie, kiedy go czynić. Przeprasza za popełnione grzechy Boga i ludzi. PP: Wyjaśnia znaczenie poszczególnych warunków sakramentu pokuty w kontekście przypowieści o synu marnotrawnym. Wymienia elementy obrzędów wstępnych dotyczące aktu pokuty. Samodzielnie podaje przykłady pytań do rachunku sumienia.
	24	Warunki i owoce sakramentu pokuty	Przygotowanie do świadomego i owocnego korzystania z sakramentu pokuty i pojednania. Formowanie postawy zaufania jako podstawy do nawrócenia i pokuty – fundament pełnego przeżycia sakramentu	P: Zna warunki sakramentu pokuty. Wie, że ten sakrament jest spotkaniem z kochającym Bogiem. Kojarzy formułę i okoliczności ustanowienia sakramentu, przygotowuje się do korzystania z niego. Dziękuje Bogu za dar przebaczenia i zbawienia. Rozumie, że spowiedź owocuje radością

			pojednania.	i pokojem serca, ponieważ jest spotkaniem z miłosiernym, przebaczącym Jezusem, że przebaczenie grzechów jest skutkiem ofiary Jezusa, Jego męki, śmierci i zmartwychwstania. PP: Wyjaśnia znaczenie spowiedzi sakramentalnej. Potrafi własnymi słowami dziękować Bogu za otrzymaną pomoc i przebaczenie. Podaje przykłady świętych, postaci biblijnych, które zaufały Bogu i prosiły o przebaczenie.
	25	Odpuszczają Ci się Twoje grzechy	Przygotowanie do świadomego i owocnego korzystania z sakramentu pokuty i pojednania.	P: Zna formułę spowiedzi i znaczenie spowiedzi sakramentalnej. Wyjaśnia, w jaki sposób człowiek może otrzymać od Boga przebaczenie. Stara się zrozumieć warunki sakramentu pokuty. Dziękuje Bogu

				za możliwość uzyskania odpuszczenia grzechów. PP: Umie wyjaśnić, dlaczego warto korzystać ze spowiedzi sakramentalnej. Potrafi opowiedzieć wybrany fragment Ewangelii dotyczący Jezusowego przebaczenia. Modli się o dobre przeżycie sakramentu pokuty.
	26	Co znaczy powtórnie się narodzić? (początek Wielkiego Postu)	Zwyczajne związane z Popielcem i Wielkim Postem, znaczenie tego czasu w liturgii.	P: Zna datę rozpoczęcia Wielkiego Postu. Wymienia cechy charakterystyczne tego czasu i wiąże je z nawróceniem i pokutą. Rozumie związek Wielkiego Postu z przyjętym sakramentem chrztu i potrzebą nawrócenia – powtórnych narodzin. Kojarzy, czym są nabożeństwa wielkopostne, najważniejsze dobre uczynki.

				Wyjaśnia nauczanie Jezusa o nawróceniu i przebaczeniu. Umie określić, co sprzyja postanowieniu poprawy i zmianie życia. PP: Rozumie, dlaczego każdy potrzebuje nawrócenia, że grzech, zło wymagają Bożej pomocy i przebaczenia. Stara się zwracać do ludzi i Boga z prośbą o przebaczenie. Potrafi dziękować ludziom i Bogu za przebaczenie. Zna pieśni: <i>Tak Bóg umiłował świat, Com przyrzekł Bogu przy chrzcie raz.</i> Bierze udział w nabożeństwach pasyjnych, zwłaszcza w <i>Drodze krzyżowej</i>. Potrafi opowiedzieć, jakie słowa słyszymy w trakcie obrzędu posypania głów popiołem i co to
--	--	--	--	---

				oznacza. Stara się zrobić postanowienie wielkopostne, pracować nad swoimi słabościami. Zna modlitwę <i>Któryś za nas cierpiał rany</i>.
	27	Uwielbienie Boga za przebaczenie grzechów i obecność wśród ludzi	Miłosierdzie Boże, pokuta, nawrócenie zdolność do pełnego i aktywnego uczestnictwa w Eucharystii.	P: Zna przypowieść o miłosiernym Ojcu i umie ją opowiadać. Rozumie, że najważniejszym przymiotem Boga jest miłosierdzie. Oddaje Bogu chwałę za dar przebaczenia i Eucharystii. Umie hymn <i>Chwała na wysokości Bogu</i>. Wie, że po spowiedzi należy podziękować Bogu za dar przebaczenia. PP: Potrafi wymienić kilka modlitw uwielbienia. Dziękuje za miłość Bożą i chwali Boga w modlitwie wspólnotowej i indywidualnej. Opowiada, dlaczego

				Msza Święta jest zarazem uwielbieniem Boga.
	28	DZIAŁ IV: SŁUCHAMY PANA JEZUSA Moje Pismo Święte (1 lub 2 jednostki lekcyjne)	Uczenie się nawiązywania dialogu z Bogiem i udzielania odpowiedzi na Jego wezwania. Pismo Święte listem Boga do człowieka o Jego miłości.	P: Uczeń wyjaśnia, jakie znaczenie ma umiejętność czytania w życiu człowieka (czasopisma, książki, listy, e-maile, SMS-y). Wyjaśnia, że Biblia jest najważniejszą księgą, bo jest Pismem od Boga. Wie, jakie postawy i gesty wyrażają szacunek do Pisma Świętego. Wie, że Kościół – Boża Rodzina ma swoją księgę – Pismo Święte, swój dom – kościół, świątynię, znak – krzyż, stół – ołtarz, pokarm – Eucharystię, modlitwę – <i>Ojcze nasz</i>, pozdrowienie – <i>Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus</i>, spotkanie – Mszę Świętą, dzień spotkania – niedzielę. Zna inne nazwy Pisma Świętego, podstawowy podział na Stary

				i Nowy Testament. Wie, co to znaczy, że Pismo Święte jest tekstem natchnionym. Rozumie, dlaczego Ewangelia jest sercem Pisma Świętego. Wie o potrzebie modlitwy przed czytaniem Biblii. PP: Samodzielnie sięga do Pisma Świętego. Umie wyjaśnić, czym różni się Biblia dla dzieci od Pisma Świętego. Zna na pamięć wybraną modlitwę przed czytaniem Pisma Świętego. Wymienia imiona ewangelistów i ich symbole. Umie czytać sigła biblijne. Wyjaśnia, że Biblia jest Bożym objawieniem, na które człowiek może odpowiedzieć z wiarą i miłością.
	29	Liturgia słowa – spotkanie	Uczenie się nawiązywania	P: Opowiada o przebiegu liturgii

		z Jezusem przy stole słowa	dialogu z Bogiem i udzielania odpowiedzi na Jego wezwania. Pismo Święte listem Boga do człowieka, Przygotowanie do pełnego i aktywnego uczestnictwa w Eucharystii. Kształtowanie umiejętności włączenia się w świętowanie wiary ludu Bożego.	słowa. Mówi, czemu ona służy. Rozumie, że wtedy Bóg zaprasza nas do rozmowy, dialogu ze sobą, słuchania i dawania odpowiedzi. Umie określić, dlaczego liturgia słowa to stół słowa. Zna dialogi, odpowiedzi na wezwania kapłana, odpowiednie gesty i postawy ciała charakterystyczne dla tej części Mszy Świętej. PP: Dziękuje Bogu za możliwość dialogu z Nim, za Jego objawienie. Samodzielnie wyjaśnia, co to jest ambonka, Ewangeliarz, lekcjonarz, kim jest lektor.
	30	Jezus naucza i powołuje do głoszenia Ewangelii	Ukazanie ogólnych zarysów historii zbawienia jako działania miłosiernego Boga	P: Potrafi wyjaśnić, dlaczego Jezus jest naszym Nauczycielem, kim są apostołowie, jak doszło do ich

			w dziejach świata i ludzi.	wyboru. Rozumie, co to znaczy być powołanym, co jest zadaniem apostołów i ich następców. PP: Potrafi opowiadać o wyborze apostołów, wymienia imiona apostołów. Umie śpiewać <i>Barkę</i>, zna nakaz misyjny.
	31	Pan Jezus naucza w przypowieściach	Ukazanie nauczania Jezusa dotyczącego głoszenia Królestwa Bożego.	P: Umie określić, czym jest przypowieść, wskazać to, co sprzyja słuchaniu i wypełnianiu woli Boga. Zna przypowieść o siewcy i rozumie, kim jest siewca z przypowieści. PP: Szczegółowo opowiada przypowieść o siewcy, wymienia rodzaje gleby i odnosi opisy do stanu ludzkich serc. Zna pieśń Wy jesteście na ziemi światłem mym.
	32	Pan Jezus wyjaśnia, jak	Kształcenie umiejętności	P: Wymienia przypowieści Jezusa o

		budować Jego Królestwo	słuchania nauki Jezusa.	królestwie Bożym. Wie, jak budować Jego Królestwo już tu na ziemi, w swoim życiu. PP: Potrafi wyjaśnić znaczenie przypowieści o zaczynie, ziarnku gorczycy, śpiewa piosenki: <i>Gdybym wiarę tak maleńką miał, Wierzę, lecz moja wiara, Panie.</i>
	33	Co jest zapłatą za słuchanie słowa? Lecz i oni otrzymali po denarze	Kształcenie umiejętności słuchania nauki Jezusa.	P: Zna elementy liturgii słowa i wie, że usłyszonym słowem powinno się żyć, wprowadzać je w czyn. Kojarzy przypowieść o winnicy. PP: Wie, że zbawienie jest darem Bożym, który ma źródło w tajemnicy Paschy Jezusa. Opowiada przypowieść o winnicy. Umie wyjaśnić, dlaczego

				pracownicy otrzymali taką samą zapłatę. Wymienia, jak można odpowiadać na Boże wezwanie i jak dziękować za zbawienie – nagrodę, jaka czeka na nas w niebie. Potrafi powiązać ze sobą pojęcia: sprawiedliwość i Miłosierdzie Boże.
	34	Ile warte jest Królestwo Niebieskie?	Wezwanie do podejmowania ofiary, pracy na rzecz zbawienia, życia Bożą łaską.	P: Zna wartość zbawienia, Bożej łaski, odkupienia. Określa, jakie skarby odkrywa przed nami Jezus podczas każdej Mszy Świętej. Z wdzięcznością uczestniczy we Mszy Świętej. PP: Opowiada przypowieść o skarbie ukrytym w roli. Wyjaśnia, jakie skarby daje Jezus w sakramentach świętych. Stara się pracować nad swoimi słabościami, być ofiarnym, odpowiadać na Boże obdarowanie.

	35	Liturgia słowa uczy mnie mądrze budować swoje życie	Uczestniczenie w liturgii słowa i łączenie jej z życiem.	P: Wie, że trzeba uważnie słuchać słowa Bożego, wprowadzać nauczanie Jezusa w życie. Umie podać przykłady budowania swojego życia na skale. PP: Umie wyjaśnić, jak owocnie przeżywać liturgię słowa. Zna przypowieść o budowaniu na piasku i na skale.
	36	Jezus objawia nam Ojca	Poznanie prawdy wiary o Trójcy Świętej, o Bogu Ojcu objawionym przez Syna.	P: Zna prawdę o Trójcy Świętej, wymienia osoby Trójcy. Rozumie, co znaczy, że Bóg jest Duchem, że jest Miłością, jest wieczny, wszechwiedzący, wszystko może. Zna modlitwę Chwała Ojcu. PP: Potrafi opowiedzieć, jak Bóg objawia siebie człowiekowi (etapy objawienia), co to znaczy, że przez Jezusa objawił się

				w pełni i najdoskonalej. Zna pieśni: <i>Pod Twą obronę i Bóg jest Miłością.</i>
	37	Wyznanie wiary moją odповідzią. <i>Credo</i>	Wyznawanie wiary słowem i życiem.	P: Wie, że na Boże objawienie odpowiadamy wiarą i miłością. Zna <i>Skład Apostolski</i> , recytuje mszalne wyznanie wiary. Wyjaśnia, jakie słowa, gesty, postawy towarzyszą uczestnictwu w liturgii słowa. PP: Samodzielnie wyjaśnia najważniejsze prawdy wiary zawarte w poznanych modlitwach, śpiewa pieśń Wierzę, lecz moja wiara Panie, układa własną modlitwę o rozwój wiary.
	38	Powierzam Bogu sprawy małe i wielkie, siebie i innych	Religijny wymiar życia, uczestniczenie w <i>Modlitwie wiernych</i> .	P: Wie, dlaczego można prosić Boga o pomoc. Wyjaśnia, czym jest <i>Modlitwa wiernych</i> . Potrafi formułować jej wezwania, włącza się w tę modlitwę na Mszy Świętej, odpowiadając: „Wysłuchaj nas

				Panie”. Rozumie, co znaczą słowa tej modlitwy. Wymienia rodzaje modlitw, zwłaszcza prośby i dziękczynienia. Dziękuje Bogu za otrzymywane łaski. PP: Wymienia, z jakich wezwań powinna składać się <i>Modlitwa wiernych</i>. Zna słowa Jezusa zachęcające do proszenia i wiary w to, że Bóg nas wysłuchuje.
	39	Jezus lekarzem duszy i ciała	Religijny wymiar życia, odpowiadanie konkretnymi czynami miłości na usłyszane Boże słowo.	P: Wie, że w Eucharystii Jezus leczy nasze dusze i ciała. Rozumie, że udział we Mszy Świętej zobowiązuje do naśladowania Jezusa, pomocy potrzebującym, przemiany życia. Wyjaśnia, dlaczego Jezus może odpuszczać grzech i leczyć z najcięższej choroby. PP: Rozumie i opisuje potrzebę

				wiary dla zrozumienia słów i czynów Jezusa. Opowiada o cudzie uzdrowienia paralityka. Podaje inne przykłady cudów Jezusa, uzdrowień, pomocy potrzebującym. Opowiada, czego można nauczyć się od ludzi chorych, jak można im pomagać, na czym polega „paraliż serca”.
	40	DZIAŁ V: UCZESTNICZYMY W OFIAROWANIU I PRZEISTOCZENIU Oddajemy chwałę Jezusowi, naszemu Królowi	Msza Święta uwielbieniem Boga.	P: Wie, że w czasie Mszy Świętej wielbimy Boga, oddajemy Mu chwałę. Zna hymn <i>Chwała na wysokości Bogu</i> oraz <i>Święty, święty, święty</i>. Wie, że Chrystus jest naszym Królem. Umie opowiedzieć, jak obchodzimy Niedzielę Palmową i jakie wydarzenia biblijne wtedy wspominamy. PP: Potrafi ułożyć własną modlitwę uwielbienia Boga. Zna pieśń <i>Króluj</i>

				<i>nam Chryste,</i> Jesteś Królem. Wymienia kilka innych pieśni uwielbienia. Samodzielnie wyjaśnia, dlaczego Jezus jest naszym Królem.
	41	Jezus wydany za nasze grzechy	Znaczenie okresu Wielkiego Postu.	P: Wyjaśnia prawdę wiary, że Chrystus umarł i zmartwychwstał dla naszego zbawienia. Opowiada o niesprawiedliwym sądzie i wyroku. Wie, że Jezus umarł za każdego człowieka. Rozumie, że nas odkupił. Potrafi opowiedzieć o znaczeniu Wielkiego Postu, wyjaśnia, czym jest Środa Popielcowa. Kojarzy, czym są nabożeństwa wielkopostne, stara się w nich uczestniczyć. Zna modlitwę <i>Któryś za nas cierpiał rany</i>. Umie przepraszać ludzi i Boga za swoje zaniedbania i grzechy.

				 PP: Wyjaśnia, dlaczego Msza Święta jest Ofiarą, bezkrwawą Golgotą. Zna podstawowe fakty dotyczące męki i śmierci Jezusa. Wie, jak można zadośćuczynić za swoje grzechy.
	42	Pan Jezus zaprasza nas do Wieczernika	Pełen wiary i zaangażowania udział w liturgii Eucharystii.	P: Opowiada, dlaczego często chcemy spotykać się z bliskimi przy wspólnym stole. Zna opis Ostatniej Wieczerzy i ustanowienia sakramentów Eucharystii i kapłaństwa. Pamięta słowa konsekracji i wie, co one oznaczają. Rozumie, dlaczego Mszę Świętą nazywamy pamiątką Ostatniej Wieczerzy, a Kościół Wieczernikiem. PP: Opowiada, czym jest pascha żydowska i co upamiętnia. Umie wyjaśnić związek paschy z Ostatnią Wieczerzą oraz Ostatniej Wieczerzy

				z Mszą Świętą. Zna pieśni: <i>Zbliżam się w pokorze</i> oraz <i>Pan wieczernik przygotował</i> .
	43	Nie ma miłości bez ofiary	Pełen wiary i zaangażowania udział w liturgii Eucharystii poprzez włączenie się w ofiarowanie.	P: Umie wyjaśnić, dlaczego Msza święta jest ofiarą Jezusa i naszą. Wymienia, co może ofiarować Bogu, dołącza się do Ofiary Jezusa ze swoimi osobistymi intencjami. Rozumie, dlaczego miłość potwierdza się przez służbę i ofiarę. Zna odpowiedź: „Niech Pan przyjmie ofiarę...”. PP : Zna podstawowe znaki liturgiczne i słowa, gesty towarzyszące przygotowaniu darów, przynajmniej jedną z pieśni na ofiarowanie, np. <i>Z rąk kapłańskich przyjmij, Panie, Ofiaruję Tobie, Panie mój, Jeden chleb, co zmienia się</i>

				<i>w Chrystusa Ciało.</i>
	44	Jezus składa ofiarę za nasze grzechy	Eucharystia Ofiarą Chrystusa, bezkrwawą Golgotą.	P: Umie wyjaśnić, że każda Msza Święta to Pamiątka męki, śmierci i zmartwychwstania Jezusa, bezkrwawa Golgota. Opowiada, jak Jezus ofiarował się za nas i jak to ponawia na Mszy Świętej. Wyjaśnia, czym jest grzech i dlaczego potrzebujemy odkupienia. Zna słowa przeistoczenia. Przyjmuje odpowiednie postawy w trakcie liturgii Eucharystii. Umie wyjaśnić, co świadczy o tym, że Jezus nas kocha. Zna i rozumie słowa <i>Baranku Boży...</i> PP: Potrafi zaśpiewać Chrystus Pan przyszedł na świat, Zbawienie przyszło przez krzyż, Bóg jest miłością, zbawieniem darzy. Kojarzy ostatnie słowa Jezusa z krzyża.

				Zna odpowiedzi na wezwania księdza po konsekracji. Umie je samodzielnie wyjaśnić.
	45	DZIAŁ VI: UCZTUJEMY Z PANEM JEZUSEM Eucharystia spotkaniem z żywym Jezusem	Przeżywanie tajemnicy Eucharystii – Pamiątki i Dziękczynienia.	P: Umie wyjaśnić, co oznacza, że Msza Święta jest Pamiątką i Dziękczynieniem, że jest spotkaniem z żywym Jezusem. Zna gesty i postawy w trakcie liturgii Eucharystii. Wyjaśnia znaczenie postawy klęczącej i stojącej, dziękuje Bogu za jego dary, zwłaszcza Eucharystię. PP: Potrafi śpiewać Zbliżam się w pokorze. Zna wszystkie odpowiedzi na słowa kapłana po konsekracji. Umie wyjaśnić, z kim modlimy się na Mszy Świętej (cały Kościół).
	46	Jezus karmi nas swoim Ciałem	Eucharystia – Uczta, spotkanie przy stole Chleba.	P: Wyjaśnia, że Eucharystia jest Ucztą, Pokarmem, że Jezus daje nam samego siebie. Zna obrzędy Komunii

				Świętej. Rozumie, że do niej trzeba się przygotować staranniej niż na spotkanie towarzyskie, nawet najbardziej uroczyste. Wie, że wyraz <i>komunia</i> oznacza ‘zjednoczenie’. Wymienia, co powinno wynikać z przyjmowania Komunii Świętej. Rozumie, co oznacza przekazywanie znaku pokoju, śpiew <i>Baranku Boży</i>. PP: Zna modlitwę przed przyjęciem Komunii Świętej. Układa własną modlitwę – zaproszenie dla Jezusa.
	47	W Eucharystii Jezus wzywa do dziękczynienia i niesienia innym miłości	Msza Święta. Eucharystia – Sakrament Miłości.	P: Rozumie, co znaczy, że Eucharystia jest Sakramentem Miłości. Wyjaśnia, na czym polega miłość Jezusa i jak możemy Go naśladować, związek między przystępowaniem do sakramentu Eucharystii a dobrym życiem i wypełnianiem przykazań. Prosi Jezusa o pomoc i siłę, by dobrze żyć.

				Rozumie, że kochać oznacza służyć, ofiarowywać siebie. Wskazuje, jak sam może służyć Bogu i ludziom. PP: Umie śpiewać: Jeśli Pana Boga kochać chcesz, To przykazanie ja dziś daję wam. Opowiada wydarzenie Ostatniej Wieczerzy z uwzględnieniem postaw Judasza i Piotra. Podaje różne przykłady służby ludziom i Bogu.
	48	Mój dzień Pierwszej Komunii Świętej	Formowanie w sobie postawy przyjaciela Jezusa. Pełne, świadome i radosne uczestnictwo w liturgii Eucharystii.	P: Rozumie, na czym polega świadome i pełne uczestnictwo we Mszy Świętej. Czeka na spotkanie z Jezusem w Eucharystii. Wie, że On jest największym Darem i Prezentem. Rozumie, że Pierwsza Komunia Święta jest początkiem drogi zjednoczenia z Jezusem. Zdaje sobie sprawę z tego, co niszczy tę łączność

				i modli się o wytrwanie w dobru. Kojarzy Ewangelię o winnym krzewie. Wie, czym jest post eucharystyczny i zachowuje go, wie, że po przyjęciu Komunii św. należy trwać w dziękczynieniu i uwielbieniu Boga. PP: Opowiada, skąd pochodzą słowa pieśni: <i>Panie, nie jestem godzien, Lud Twój, Panie, lud pielgrzymi, Jesteś, Panie, winnym krzewem</i>. Zna modlitwę po przyjęciu Komunii Świętej.
	49	Trwać przy Jezusie, aby żyć i owocować. Biały Tydzień	Formowanie w sobie postawy przyjaciela Jezusa. Pełne i świadome uczestnictwo w liturgii Eucharystii.	P: Wyjaśnia, dlaczego obchodzimy Biały Tydzień. Dziękuje Jezusowi, że może Go przyjmować, prosi w różnych intencjach swoich i Kościoła, formułuje modlitwę dziękczynienia i uwielbienia Boga. Opowiada, czym są misje i jak je

				wspomagać, czym są pierwsze piątki miesiąca i postanawia brać udział w tej praktyce. PP: Wyjaśnia, że Eucharystia jest Ucztą Miłości i najdoskonalszym spotkaniem z Jezusem. Wie, że można się modlić w różnych intencjach, formułuje własne prośby. Umie śpiewać pieśni: <i>Pan wieczernik przygotował, Sercem kocham Jezusa</i>. Uwielbia Boga pieśnią i życiem. Kojarzy fragment Ewangelii J 15, 7–11.
	50	DZIAŁ VII: PRZYJMujemy BŁOGOSŁAWIEŃSTWO Jezus nam błogosławi i posyła do świata	Świadome uczestniczenie w obrzędach zakończenia Mszy Świętej. Znaczenie błogosławieństw – Jezusowego i mszalnego. Obecność wśród nas zmartwychwstałego Jezusa.	P: Omawia to, że Eucharystia kończy się posłaniem do świata z Bożym błogosławieństwem. Rozumie znaczenie błogosławieństwa ludzkiego i Bożego. Kojarzy <i>Osiem błogosławieństw</i>. Wie, że jest to autoportret Jezusa.

				Świadomie uczestniczy w obrzędach zakończenia Mszy Świętej. PP: Rozumie i opisuje potrzebę realizacji misji i posłania otrzymanego na Mszy Świętej. Wymienia biblijne przykłady udzielania błogosławieństwa. Potrafi własnymi słowami błogosławić innych. Zna przykładowe pieśni na rozesłanie.
	51	Boże Narodzenie – Bóg chce przyjść do wszystkich	Przeżywanie roku liturgicznego. Religijny wymiar świąt Bożego Narodzenia. Sens i przesłanie poszczególnych okresów roku liturgicznego. Okres Bożego Narodzenia.	P: Zna biblijny opis Bożego narodzenia. Wyjaśnia znaczenie Wigilii, dzielenia się opłatkiem, Pasterki, stajenki, śpiewania kolęd, innych zwyczajów bożonarodzeniowych. Zdaje sobie sprawę z tego, że w Eucharystii codziennie rodzi się Jezus i chce się z nami spotykać. Opowiada o znaczeniu święta Trzech

				Króli. Zna ewangeliczny opis pokłonu mędrców. Umie opowiedzieć, jak obchodzimy uroczystość Trzech Króli. Wyjaśnia znaczenie napisu: K + M + B 201... PP: Zna szczegóły biblijnego opisu pierwszych dni po narodzeniu Jezusa. Wyjaśnia, kto tworzy Świętą Rodzinę, jak ją możemy naśladować. Modli się za swoich bliskich, pamięta o potrzebujących. Wie, dlaczego te dni uczą dzielenie się z innymi. Potrafi wyjaśnić, jak oddawać Bogu cześć i dziękować za to, że Boży Syn stał się człowiekiem.
	52	Wielkanoc – zwycięstwo życia i miłości. Najważniejsza prawda naszej wiary	Kształtowanie postawy radości i wdzięczności za obecność wśród nas zmartwychwstałego Jezusa.	P: Wyjaśnia prawdę wiary, że zmartwychwstanie Jezusa jest największym wydarzeniem zbawczym. Wie, że Eucharystia jest

				Ucztą Jezusa. Pozna je symbol baranka wielkanocnego. Wie, co oznacza wyraz <i>alleluja</i>. Kojarzy, w jaki sposób przeżywamy Triduum Paschalne. Rozumie, jakie wydarzenia zbawcze wspominamy w Wielki Czwartek, Wielki Piątek, Wielką Sobotę i Niedzielę Wielkanocną. Opowiada wybrany opis z Ewangelii o zmartwychwstaniu Jezusa. Zna symbole wielkanocne i rozumie sens niedzieli. PP: Uczy się wyjaśniać, dlaczego Msza Święta jest Ucztą, Ofiarą, bezkrwawą Golgotą, znakiem jedności i miłości, znakiem zmartwychwstałego Pana. Zna podstawowe prawdy na temat Eucharystii i stara się w sobie
--	--	--	--	---

				pielęgnować tęsknotę za przyjmowaniem Pana Jezusa w Komunii Świętej. Wie, że w tabernakulum jest dziś żywy, zmartwychwstały Pan pod postacią Chleba.
	53	Wniebowstąpienie Pańskie – otrzymaliśmy Pokarm na drogę do domu Ojca	Kształtowanie postawy radości i wdzięczności za obecność zmartwychwstałego Jezusa w Eucharystii. Pomoc w przeżywaniu uroczystości Wniebowstąpienia.	P: Umie opowiadać o ostatnich chwilach Jezusa przed wniebowstąpieniem. Zna nakaz misyjny, potrafi powtórzyć ostatnią prośbę, polecenie Jezusa. Wie, kiedy Jezus powrócił do Nieba i jak obchodzimy pamiątkę tego wydarzenia. Rozumie obietnicę obecności Jezusa. Zna definicję sakramentu i wymienia <i>Siedem sakramentów świętych</i>. Zna Ewangelię o sądzie ostatecznym. Opowiada, jakie czyny świadczą o przynależności do Jezusa i jak Go można naśladować. Rozumie, że

				Eucharystia jest Pokarmem w drodze do domu Ojca, wyjaśnia dlaczego. PP: Wymienia podstawowe skutki przyjmowania sakramentów. Stara się je wskazać i wyjaśnić symbole poszczególnych sakramentów. Zna podstawowe znaki liturgiczne towarzyszące udzielaniu sakramentów. Dziękuje za nie Bogu w modlitwie. Omawia znaczenie uroczystości Wniebowstąpienia Pańskiego. Wymienia <i>Rzeczy ostateczne człowieka</i>.
	54	Zesłanie Ducha Świętego	Poznanie prawdy, że Jezus i Bóg Ojciec posyła Ducha Świętego, aby nas jednoczyć z Bogiem i między sobą, aby uświęcić i ożywiać naszą wiarę, nadzieję i miłość.	P: Mówi, kim jest Duch Święty i co przynosi człowiekowi. Kojarzy, jaki jest sens uroczystości Zesłania Ducha Świętego. Dowiaduje się, dlaczego jest to tak ważna, druga po Wielkanocy uroczystość. Zna dary i owoce działania Ducha Świętego,

				modli się o nie. Zna modlitwę do Ducha Świętego przed nauką. PP: Kojarzy biblijny opis zesłania Ducha Świętego, jako dar Jezusa dla uczniów i początek działania Kościoła. Potrafi wyjaśnić, jak Duch Święty pomaga nam trwać w przyjaźni z Jezusem. Kojarzy, kiedy we Mszy Świętej zwracamy się do Ducha Świętego.
	55	Nabożeństwo majowe	Formowanie postawy przyjaciela Jezusa na wzór Maryi.	P: Rozumie, dlaczego warto modlić się za wstawiennictwem Maryi. Poznaje <i>Litanie loretańską</i> i znaczenie nabożeństwa majowego. Wie, że Maryja dała ciało Jezusowi i trwała w łączności z Nim. Modli się za wstawiennictwem Matki Bożej. Opowiada, na czym polega adoracja Najświętszego Sakramentu, dlaczego ludzie oddają w taki sposób cześć

				Chrystusowi. PP: Zwraca się w modlitwie o pomoc Matki Bożej w różnych sytuacjach życia. Wyjaśnia, dlaczego poznawanie Maryi, modlitwa za jej przyczyną pomaga stawać się przyjacielem Jezusa, kimś bliskim Jezusowi. Uczy się Apelu Jasnogórskiego. Zna pojęcia: adoracja, kadzidło, procesja, monstrancja i posługuje się nimi. Umie hymn <i>O zbawcza Hostio</i>.
	56	Czczymy Pana Jezusa obecnego wśród nas – Boże Ciało	Kształtowanie umiejętności wyrażania swojej wiary i miłości do Boga przez udział we Mszy Świętej, adorację Najświętszego Sakramentu, udział w uroczystości Bożego Ciała. Pogłębianie prawdy o możliwości upodabniania	P: Opisuje znaczenie uroczystości Bożego Ciała jako znaku obecności i dzielenia się z ludźmi życiem zmartwychwstałego Pana. Wie, że Eucharystia jest znakiem miłości Jezusa i dziękuje za nią Bogu. Wymienia nabożeństwa związane z adoracją

			się do Serca Jezusa w różnych sytuacjach egzystencjalnych.	Najświętszego Sakramentu. Objaśnia znaczenie procesji eucharystycznej. Umie wskazać na związek między Wielkim Czwartkiem a uroczystością Bożego Ciała. Zna pełną nazwę tej uroczystości. PP: Omawia, dlaczego Eucharystia zajmuje centralne miejsce w życiu chrześcijanina i Kościoła. Potrafi wskazać różne sposoby oddawania czci i uwielbienia Najświętszemu Sakramentowi. Uczy się modlitwy <i>Niechaj będzie pochwalony Przenajświętszy Sakrament</i>. Zna hymn <i>Przed tak wielkim Sakramentem</i>. Wie, że nie wszyscy korzystają z daru Eucharystii. Umie opowiedzieć o znaczeniu pierwszych piątków miesiąca i modlitwie wynagradzającej za zatwardziałych
--	--	--	---	---

				grzeszników. Opowiada o nabożeństwach czerwcowych. Potrafi wymienić kilka cech serca Jezusa i wskazać, jak stawać się do podobnym do Jezusa. Wyjaśnia, dlaczego uczeń i przyjaciel Jezusa powinien dzielić się swoją wiarą z innymi i praktykować miłosierdzie
	57	Czas wakacji okazją do okazania wierności Jezusowi	Pogłębianie prawdy o możliwości spotkania Jezusa w różnych sytuacjach egzystencjalnych – kształtowanie umiejętności wyrażania swojej wiary i miłości do Boga przez udział we Mszy Świętej, udział w uroczystościach religijnych, systematyczną modlitwę jako wyraz wierności i łączności z Jezusem.	P: Rozumie, że Eucharystia jest Skarbem, bogactwem na drodze całego życia. Broni łączności z Jezusem i łaski uświęcającej w różnych sytuacjach życia. Wie, że Jezus przyszedł do ludzi, aby dzielić się z nimi trudami codzienności i życiem. Potrafi wskazać, co sprzyja pogłębianiu przyjaźni z Jezusem. Umie wyjaśnić znaczenie niedzielnej Eucharystii – że jest to znak dzielenia się nowym życiem,

				udzielanym człowiekowi przez Boga, znak dzielenia się miłością, jednością i pokojem. Wie, na czym polega świadomy i pełny udział w Eucharystii, dlaczego jest to przywilej ucznia Jezusa. PP: Zaznajamia się z uczynkami miłosierdzia co do duszy i ciała jako wyrazem i owocem życia wiarą. Modli się o dobre przeżycie wakacji. Stara się o wierność Bogu przez codzienną modlitwę i niedzielą Eucharystię. Zna piosenki: <i>Szedłem kiedyś ścieżyną przez las, Wszystkie moje troski i kłopoty, Radość tchnij w serce me, Pan jest Pasterzem moim.</i>
--	--	--	--	--